

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Planerne, Lovforslaget og Arkitekten, som de sagde god for, og som gennemførte Lovforslaget med saa fast og hurtig en Haand, formentlig fordi de troede, at denne Løsning var for Radiofonien og Teatret — gennem Dobbeltscenen — den bedst mulige, og havde fuld og ubetinget Tillid til Arkitekten.

Hovedansvaret maa efter dette formentlig lægges paa Ministeren, det kommer man ikke uden om. Arkitektens egentlige Ansvar tæller jo ikke med i denne Forbindelse. Men jeg mener altsaa ikke, at Rigsdagen efter sit indgaaende Kendskab til Enkelthederne i denne Sag kan siges at være helt fri for et Medansvar. Den har i hvert Fald vanskeligt, synes jeg, ved at staa som offentlig Anklager i Sagen. Jeg siger det saa meget mere, som jeg selv var Medlem af Rigsdagen dengang, endda var Medlem af det omhandlede Udvalg. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ogsaa Medlem, og fra Venstres Side var det vistnok det daværende Medlem af Folketinget Hr. I. A. Hansen, der var Ordfører. Jeg synes ikke, vi helt kan slaa os for vort Bryst og sige os fri for Meddelagtighed, saa indgaaende som dette Spørgsmaal blev behandlet, ud over, at vi naturligvis kan sige, at Udvalget stolede paa Ministerens Udtalelser og Arkitektens, som stod bagved.

Med Hensyn til den nye Radiofonibygning fik jeg den 5. August 1933 Meddelelse fra Radoraadet om, at det ansaa det for nødvendigt, at der snarest muligt søgtes tilvejebragt en ny moderne Bygning for Radiofonien, hvorfor Raadet anmodede om Tilladelse til at erhverve en passende Byggegrund og derefter paabegynde Arbejdet med Bygningens Opførelse. Denne Anmodning førte til, at jeg nedsatte et teknisk Udvalg, som før nævnt, bestaaende af Professor H. M. Hansen og Professor Suenson samt den engelske Radioekspert Mr. Ashbridge, til at undersøge de nuværende Radiofonibygnings Anvendelighed i radioteknisk Øjemed. Sagen er den, at Radiofonien havde paa dette Tidspunkt ikke alene faaet de Studier og Lokaler stillet til Raadighed, som var forudsat ved Loven om Statsradiofonibygningen af 1928, men havde tillige faaet Tilladelse til at erhverve en Naboejendom til Radiofonibygningen, Tordenskjoldsgade 3, i Udvidelsesøjemed, og endelig var hele Radiofonibygningen efter Dobbeltscenedriftens Ophør overtaget af Radiofonien til fuld Benyttelse.

Den Opgave, jeg derfor gav dette tekniske Udvalg, var at udtale sig om, hvorvidt det vilde være gørligt inden for Radiofoni-

bygningens Rammer, inklusive Tordenskjoldsgade 3, at tilvejebringe tilfredsstillende Pladsforhold og tilfredsstillende akustiske Forhold for Radiofonien og dens Udsendelser, eventuelt i hvilket Omfang og ved hvilke tekniske Midler og Foranstaltninger dette vilde være muligt.

Udvalget afgav sin Betænkning i Februar 1934, og jeg henviser med Hensyn til Enkelthederne til denne Betænkning, som jo er offentliggjort.

Over for dette Udvalg motiverede Radoraadet Nødvendigheden af en Bygning i følgende Punkter: 1) Studiernes Antal var for faa, hvorfor man havde maattet beholde Axelborg Studie. Denne splittede Drift medførte daglige Vanskeligheder og Udgifter, og selv med dette lejede Studie i Axelborg var Behovet langt fra tilfredsstillt. 2) Orkester- og delvis ogsaa Soliststudiet var utilfredsstillende i akustisk Henseende; førstnævnte havde tillige en uheldig Form. 3) Orkesterstudiet var tillige for lille og egnede sig ikke til Orkestre større end paa 30 Mand. 4) Teatersalen var ikke akustisk egnet til Koncerter. 5) Selv om man vilde søge at indrette, hvad der havde været Tale om, nye Studier oppe i Scenetaarnet, saa frygtede man for, at deres Akustik vilde blive mangelfuld, da Teatrets Fundamenter ikke mentes at kunne bære Vægten af nye Vægge af den Tykkelse, som krævedes for at sikre tilfredsstillende Akustik. 6) Radiofonilokalernes indbyrdes Beliggenhed var uheldig, og Adgangsforholdene var daarlige, naar der var mange medvirkende ved Opførelserne. 7) Kontorlokalerne var daarlige og utilstrækkelige, de fleste havde maattet henlægges til Tordenskjoldsgade 3, hvorved Forbindelsen mellem disse og Udsendelsesrummene og mellem Kontorlokalerne indbyrdes var besværlig, ligesom Pladsen for den tekniske Kontrol var utilstrækkelig.

Det tekniske Udvalg gav faktisk paa alle disse Punkter Radoraadet Ret. Det turde ikke stille Forslag om ved Ændringer at bringe noget for Radiofonien brugbart ud af Bygningen og sluttede med de allerede af mig citerede Ord om, at Radiofonibygningen ikke byder saa tilfredsstillende Pladsforhold og akustiske Forhold, at den egner sig til vedblivende Hjemsted for den danske Radiofoni, og at det ikke har været muligt at give Anvisning paa saadanne Ændringer, at Forholdene med rimelig Bekostning kan forbedres tilstrækkeligt til, at man kan anbefale at udskyde Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en egnet Nybygning.

Efter denne offentliggjorte Redegørelse